

НА ДУНАВЪ.

Старий Дунаве! минаватъ години слѣдъ години, вѣкове се изминуватъ слѣдъ вѣкове, а ти си все такъвъ, какъвто си билъ отдавна — синъ, мжтенъ, ти плувашъ, по сжищитъ пжтъ изъ нѣмската страна въ Черното-море, принасяшъ на своитѣ води произведенията на Западъ къмъ Истокъ и на Истокъ къмъ Западъ. Твойтъ пжтъ е тъпканъ, торентъ: който по него ходи, той съ злато се облича, а който тебе владѣе, той властвува надъ златно царство.

На твоитѣ брѣгове Гърцитѣ сж дохождали съ непобѣдимата фаланга, Римлянитѣ испращали своитѣ легиони, съ Атила дошли Хуннитѣ — Българи, а съ Арпага Хуннитѣ — Маджари; Славянитѣ — Сърби построили на твоитѣ брѣгове Бѣлградъ, Славянитѣ — Казаки постоянно сж се устремявали задъ Дунавъ. Сега пжтuvatъ все Нѣмци съ дюшецитѣ и съ женитѣ и се селятъ по Дунава. Веѣкиму се иска да бжде крайдунавски владѣлецъ, подъ скиптра ли на Султана, подъ властѣта ли на Казацитѣ, все едно, само да сѣди на този голѣмъ пжтъ. Промисленостѣта и търговията въртятъ сега свѣта. Който е по-близо до голѣмий пжтъ, той по-скоро се замогва. Дунавъ съ своитѣ сини и мжтни води е по-драгоцѣненъ отъ най-богатитѣ златни и срѣбърни рудници. Старий Дунавъ е първата рѣка на Западъ, взела на бжджщата велика борба.

Никога мира не се е одържалъ дълго на брѣговетѣ на мжтний Дунавъ: или се биятъ въоръженнитѣ люде, или се залавятъ за оружие невъоръженитѣ и се готвятъ за бой. Отъ всичкитѣ славянски и неславянски страни, на когото е дотѣгнало домашното спокойствие, на когото сж немили домътъ и жената, комуто се не търпи да грабие съ дѣсната ржка саблята, а лѣвата да зарови въ златото, комуто се иска да се весели, комуто закона е сурова юзда, комуто се иска да бжде пълентъ на себе си господаръ, когото прѣлъстява храбростѣта,